

nåde frem til som det vigtigste, at det faglige indhold skulle styrkes, hvis det overhovedet skulle have en mening at bevare 10. klasse. Det var i hvert fald en betingelse, at 10. klasse ikke blot skulle fungere som et hyggeligt opbevaringsår, og derfor lægger CD også vægt på, at der bliver klare mål og krav til indholdet. Vi ønsker, at 10. klasse skal give nye udfordringer i de obligatoriske fag og udbygge de grundlæggende kundskaber og færdigheder i dansk, matematik og fremmedsprog.

Ud over det obligatoriske niveau skal eleverne selvfølgelig også have valgmuligheder, og brobygningen er et vigtigt element i det 10. skoleår, der er beregnet for elever, der har brug for et ekstra år til at udvikle sig og dygtiggøre sig og få afklaret, hvilken vej de vil gå i deres videre uddannelsesforløb.

Som afslutning på 10. klasse har CD ønsket en prøve, der er mere kvalificerende end prøven efter 9. klasse, og med de ting jeg har nævnt her, suppleret med en forbedret vejledningsindsats og uddannelsesplanen, hvortil der knytter sig en obligatorisk selvvalgt opgave, kan man godt sige, at CD har fået opfyldt sine ønsker. Jeg kunne måske godt have tænkt mig, at brobygningen til erhvervslivet og til ungdomsuddannelserne var placeret noget stærkere; men derfor er det også utrolig glædeligt, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at regeringen vil følge udviklingen af 10. klasser og efter 2 år vurdere virkningen af 10. classes funktion og udformning, herunder virkningen som forberedelse af de unge til ungdomsuddannelserne. Derfor er vi i CD stort set godt tilfredse med det resultat, der er kommet ud af anstrengelserne forud for fremsættelsen af lovforslaget.

Undervejs har der været nogle problemer, især med de frie skoler, som var bekymrede for, om de blev gået for nær i deres muligheder for at gøre tingene på deres særlige måde og med deres særlige pædagogik. I CD har vi ikke ønsket at ødelægge noget af efterskolerne særpræg, som tiltrækker mange, og jeg synes faktisk, at vi også her er nået frem til en tilfredsstillende løsning med lovforslaget.

Alt i alt kan jeg som konklusion sige, at CD støtter det foreliggende lovforslag om forbedring af 10. klasse.

Elisabeth Arnold (RV):

Lige siden 10. klasse blev indført for en del år siden, har der bølget en diskussion i både sko-

lekredse og forældrekredse om, hvorvidt 10. klasse mest var et opbevaringsår eller et – jeg tror, det var Venstres ordfører, der brugte udtrykket – trampolinår; om det var et hvileår eller et år, der virkelig skulle kvalificere og give et løft i den personlige udvikling.

Historien har jo vist, at i begyndelsen var 10. klasse nærmest en parkeringsmulighed for de forældre, hvis børn absolut ikke kunne finde på andet end at gå i 10. klasse.

Der var ikke nogen ønsker, der var ikke nogen særlige drømme, der var ikke nogen særlige kvalifikationer eller nogen særlig hede planer, som skulle opfyldes, så derfor var 10. klasse dog et sted, hvor man kunne tørre sveden af panden og sige, at så gik de i hvert fald ikke ude og røvede tankstationer så længe. Så kunne de i hvert fald gå i 10. klasse.

Tilbudene var faktisk meget dårlige, men efterhånden var der mange skoler og mange kommuner rundtomkring i landet, som sagde: Vi har nogle helt specielle 10. klasser her, som er meget gode og meget spændende. Og man så oven i købet den specielle udvikling, at skoleelever skiftede skole alene for at gå i 10. klasse, hvilket var en meget interessant udvikling, for sådan har det aldrig været før. Men det kom for en ti år siden, at skoleelever, når de gik ud af 9. klasse, faktisk skiftede skole alene for at gå et eneste år i en anden folkeskole eller måske på en efterskole for at tage 10. klasse og derefter gå videre på en ungdomsuddannelse.

Den udvikling synes jeg er interessant, for den viser, at der har været et behov for et særligt miljøskifte og for et særligt trampolinår. Det udtryk synes jeg vi skal bruge, for det synes jeg giver et vældig godt billede netop efter den obligatoriske undervisningsperiodes afslutning. Så jeg synes, udviklingen i 10. klasse har været interessant at iagttage.

Der er stadig væk kun 9 års undervisningspligt i Danmark. Nogle skolefolk har åbenbart troet, at vi havde haft 10 års undervisningspligt, så meget debat har der været om 10. klasse og angsten for, at den skulle forsvinde. Men efter det 9. skoleår er der jo tre muligheder:

Enten kan man gå i en ungdomsuddannelse, hvis man er afklaret på, hvad man gerne vil og er helt sikker på, at det er sådan, det skal være, eller man kan gå i 10. klasse for at få ny inspiration og for at få afklaret andre talenter end dem, man lige umiddelbart har fået afklaret i folkeskolen. Og så er der den tredje mulighed, som er den absolut dårligste set med radikale